

er den samme som den, hvori den forelaa ved Lovforslagets Fremsettelse her. I den sidste Form findes der den Bestemmelse, at Ministeriet skulde have Ret til at skønne over, hvorvidt de Motiver, der har ligget til Grund for Forlangendet fra Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen om Afskedigelse, har været berettigede. Jeg er mig bevidst, at det er paa dette Punkt, at Vanskelighederne særlig vil melde sig, naar Talen bliver om en Forstaaelse mellem de to Ting. Der er i Landstingets Affattelse i § 9 brugt det Udtryk: „Naar en fast ansat Lærer eller Lærerinde i et Skoledistrikt af vedkommende Skolekommission maatte ønskes fjernet fra sit Embede, fordi den paa-gældende ved eget utilbørligt Forhold i eller udenfor sin Embedsgerning menes at være kommet i et saadant Misforhold til sin Lærerstilling,” o. s. v. Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa har nævnt i det høje Landsting, at naar Talen er om, at den paa-gældende ved eget utilbørligt Forhold er kommet i en saadan Stilling til sin Lærergerning, at han maa ønskes fjernet, kan dette ske uden denne Paragraf. Det vil kunne ske i Henhold til Skolelovens Paragraffer. Det er ikke den Side af Sagen, der egentlig skulde fremmes ved denne Paragraf, men derimod kan der være Tale om at fremme, hvad jeg har ment var Hensigten med den nugældende Lovs Bestemmelser, at der afgives et Skøn af Ministeriet om, hvorvidt Sagen i det enkelte Tilfælde er rejst paa berettiget Grundlag eller ej. Jeg kan, naar Talen er om dette, støtte mig til, at der i alt Fald hos en Del af dem, der i sin Tid havde med denne Paragrafs Udarbejdelse at gøre og var med til at vedtage den, har været en lignende Opfattelse. Det vil være overordentlig sjældent, at man i Centraladministrationen vil modsætte sig en Indstilling, der kommer med den Vægt og Myndighed, som det krævede. Flertal i Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen giver. Jeg tror, at det vil blive et overordentlig lille Antal Tilfælde, hvor Ministeriet overhovedet vil nære nogen Betænkelse ved at følge med. Men er det rigtigt, at man har tænkt, at der skulde være Plads for et Skøn, betyder det, at i et saadant enkelt Tilfælde skulde der af Ministeriet kunne skrives ind og Sagen enten tages op til fornyet Behandling, eller der maatte findes en eller anden Maade, hvorved Sagen kunde afgøres.

Naar jeg nu kort har nævnt de Forandringer, der er foretagne i Forhold til Folketingets Affattelse, skal jeg paa det nærværende Tidspunkt ikke i det enkelte om-

tale de Smaaændringer, der er tilkomne. Det er ikke Ministerens Sag at foreslaa det høje Ting, hvorledes Behandlingen af Lovforslaget bedst skal foregaa, men jeg tillader mig dog at nævne, at jeg vilde mene, under Hensyn til det sene Tidspunkt paa Samlingen, hvor Sagen kommer til Behandling her, at det, hvis man vil fremme Lovforslaget, sker bedst ved, at det bliver bragt i et Fællesudvalg, hvor de Modsætninger, der er til Stede mellem Folketinget og Landstinget, kan udjævnes. Jeg har en Tro paa og et Haab om, at det skal kunne lykkes at naa en Forstaaelse ogsaa af det sidst omtalte, overordentlig vanskelige Punkt.

Jørgen Jensen: Den højtærede Kultusminister har nu gjort Rede for de Realitetsændringer, der med Hensyn til dette Lovforslag er vedtagne i Landstinget, og ærede Medlemmer vil sikkert have lagt Mærke til, at Ministeren ikke ansaa disse Ændringer for Forbedringer. Jeg kan ganske tiltræde denne Ministerens Betragtning, men til Trods for, at der i disse Realitetsændringer er Ting, som heller ikke jeg kan tilraade at vedtage her, forekommer det mig, at det af Forhandlingerne i Landstinget fremgik, at der var en Villighed til at forsøge at faa dette Lovforslag gennemført i indeværende Samling, og ud fra den Betragtning kan jeg ikke tilbageholde en Beklagelse over, at Landstinget foruden de 6 Uger, det havde Lovforslaget i sidste Samling, har anset det for nødvendigt nu at benytte henvend 6 Maaneder af denne Samling til Behandling af dette Lovforslag. Men, som sagt, jeg har sporet en Villighed i Landstingets Udtalelse til at gøre et alvorligt Forsøg paa at gennemføre Lovforslaget, og hertil skal jeg gerne medvirke, og jeg kan da paa det nuværende Tidspunkt sige, at mit Parti deler Kultusministerens Betragtning af Maaden, hvorpaa Fremme skal ske, nemlig ved til anden Behandling at foreslaa, at Lovforslaget føres tilbage til Folketingets Affattelse, for at det snarest muligt kan komme i Fællesudvalg.

Jeg skal nu fremføre nogle Betragtninger over de Realitetsændringer, Landstinget har foretaget. Den første findes, som af Kultusministeren nævnt, i § 2, der vedrører Skolekommissionerne. Jeg ved ikke, om det var en Fejlhøring af mig, eller det var en fejl Udtalelse af Kultusministeren. Det lød for mig, som om Ministeren sagde, at de 2 Medlemmer af Skolekommissionen efter Landstingets Forslag valgtes af de skolesøgende Børns Forældre. Det er nemlig saa, at de vælges af de kommunale Vælgere blandt de skolesøgende